

Vršovice 4.9.2011

Pozdrav: Milé děti, milé sestry a milí bratři, vítám vás na našich společných bohoslužbách v první neděli ve školním roce a zdravím vás apoštolským pozdravem: Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi. Amen.

Píseň: 161 sl.1 Tebe, Bože, chválíme

Introit: Povstane Bůh a rozprchnou se Jeho nepřátelé, na útěk se před ním dají, kdo ho nenávidí. Spravedlivé se však zaradují a jásotem budou oslavovat Boha, budou se radostně veselit. Ž 68,2.4

Píseň: 618 Modré nebe, slunce zář

Modlitba: Pane Bože, moc děkujeme za Tvé pozvání. Děkujeme, že jsme mohli přijít a setkat se ve shromáždění Tvé církve po dvou měsících, kdy jsme se moc nevidali. Děkujeme Ti, že se nám v našich životech dáváš poznávat, že jsme se směli dozvědět, že Bible je kniha příběhů lidí, které jsi vedl životem a oni o tom podali svědectví.

A tak i dnes otevírám Bibli a prosíme, abys k nám v jejím příběhu promluvil. Abychom na začátku školního roku slyšeli ujištění o Tvé moci a o Tvé lásce k člověku i k celému stvoření.

Chceme moc poprosit, aby nás toto ujištění provázelo, aby provázelo všechny, kteří hledají cestu života. Amen.

Čtení: Gn 1,1-27

Píseň: S395

Text: Ž 100

Haleluja. Chválu vzdejte Hospodinu a vzývejte jeho jméno, uvádějte národům ve známost jeho skutky. Haleluja. Ž 105,1

Tak jsme se vrátili z prázdnin. Líbily se vám? A ještě se chci zeptat - byly jste, děti, na nějaké noční bojovce? A báli jste se? No, já se vám přiznám, že když já byl na noční bojovce, tak jsem se bál. Prostě proto, že se v lese moc nevyznám, že mu nerozumím a nevím, co mě v něm může čekat. A přesně tak vzniká strach.

Povím vám o tom příběh. Stal se kdysi dávno, když veliká vojska mocného krále Nabukadnesara dobyla celé Judské království a zničila krásné město Jeruzalém i s chrámem, na který byli všichni pyšní a měli ho rádi. Lidé do něj přicházeli, aby děkovali Pánu Bohu. A také, aby Ho prosili, když měli nějaké trápení. Vždyť Pán Bůh se o ně staral, pomáhal jim. Chodili do chrámu jako my do kostela. A najednou tento chrám ta cizí vojska

zničila.

A lidi? Někteří zůstali, ale mnoho dalších nechal král Nabukadnezar odvléct do mocného Babylónu. Museli jít mladí, staří, celé rodiny – a v nich i děti. Trvalo dlouho, než do Babylónu došli. A když se blížili, vítal je oslepující lesk bran. A když se přiblížili ještě víc, vstoupili na zvláštní cestu, kolem které byla vysoká zeď a na ní nejrůznější zvířata. Podívejte se na ně! Zvláštní, že? Toto je jakýsi drak, toto zase býk. Jde z nich strach? No a vidíte – tehdy z nich lidé strach měli. Proto je tam také babylóňané nechali udělat.

Strach měl i malý kluk Malkiáš.

„Tatínku, co to je? Mám strach.“

„To jsou, chlapče, strašná zvířata, která patří Mardukovi, nejvyššímu bohu této země. Kamkoliv se kolem sebe podíváš, tam je vidíš. Ale vedle Marduka tu jsou i další bohové – bůh slunce Šamaš, bůh měsíce Sin, a slavná Ištar, bohyně hvězdy Venuše. I země a všechno, co je na ní a pod ní, má své bohy. Bůh větru Enlil, bůh vody Enki. Ach, Malkiáši, jsou to mocní bohové, musíme být opatrní, vždyť to oni zničili chrám našeho Boha, který nás kdysi vyvedl z Egypta.“

Píseň: S58

Malkiáš byl smutný. Vždyť to tatínek s maminkou mu kdysi dali jeho jméno, které znamená „Králem je Hospodin“ a teď mu tatínek říká, aby byl opatrný, protože bohové Babylóna jsou ještě mocnější. A smutný nebyl jenom Malkijáš, smutní byli všichni zajatci z judské země. On ten Pán Bůh, kterému patřil chrám v Jeruzalémě, asi tak mocný není. Budeme muset začít žít podle toho, co nám přikazují bohové Babylóna.

Ale ten malý kluk, Malkijáš, udělal výbornou věc. Představte si – ostatní mlčeli a klopile hlavy, ale Malkijáš se vydal za prorokem. Ten se jmenoval Ezechiel. To byl moc vážený muž – a všichni se ho tak trochu báli. Malkijáš také. Ale přece si dodal odvalu a za Ezechielem šel.

„Pane Ezechieli ...“

„Copak, Malkijáši?“

„Víte, pane Ezechieli, já mám strach. Z těch zvířat na zdech a na bráně, ze všech bohů, kteří vládou nade vším okolo nás. Mám strach. A tatínek má také strach a maminka také. Říkají, že ti bohové tu vládou a porazili našeho Boha a já se přitom jmenuji Malkijáš, králem je Hospodin. Nerozumím tomu, pane Ezechieli. A mám strach.“

Ezechiel pohladil Malkijáše po hlavě.

„Nemůžeš všemu rozumět, synku. Moc věcí pochopíš později. Ani dospělí všemu nerozumějí. Ale už dnes ti povím příběh proti strachu.“

A Ezechiel vyprávěl všechno to, co jsme slyšeli při čtení z Bible z knihy Genesis. Je to to úplně první, co v Bibli je - aby lidé neměli strach. Ezechiel vyprávěl o tom, že žádný bůh Enki, ale Hospodin je pánem nad vodami. Že Slunce, Měsíc i tu Venuši stvořil Pán Bůh a nejsou to žádní bohové, ze kterých by Malkijáš měl mít strach. Že to Pán Bůh stvořil všechno, i ta nejpodivuhodnější zvířata. Prostě - že neexistuje kolem nás nic, co by nepatřilo Pánu Bohu. I my mu patříme. I nás stvořil.

„Až budeš mít zase strach, Malkijáši, vzpomeň si na tento příběh. Dobře si ho pamatuj, abys ho mohl vyprávět. Rodičům, všem, kdo mají strach.“

A tak Malkijáš šel a vyprávěl. A nebyl sám. Lidé měli z tohoto příběhu proti strachu takovou radost, že si ho vyprávěli navzájem, radovali se a najednou se jim obraz zvířat boha Marduka vyměnil za jiný obraz. A při pohledu na něj si začali zpívat píseň, kterou jsme si četli.

„Hlahol Hospodinu, celá země!

Radostně služ Hospodinu! Vstupte před jeho tvář s plesem!

Vězte, Hospodin je Bůh, on nás učinil, a ne my sami sebe, jsme jeho lid, ovce, které pase.

Vstupte do jeho bran s díkůvzdáním, do nádvoří jeho s chvalozpěvem!

Vzdávejte mu chválu, dobrořečte jeho jménu,

neboť Hospodin je dobrý, jeho milosrdenství je věčné, jeho věrnost do všech pokolení!“

A Babyloňané se jenom divili.

Píseň: S146

Je to dávný příběh, který jsme slyšeli. Trochu jsme pozapomněli, že je to příběh proti strachu. A tak si ho zapomínáme vyprávět. Tento příběh i tu píseň, kterou si Židé zpívali.

I v naší době mají lidé strach - nejenom kdysi dávno Malkijáš a jeho tatínek a mnozí další. Máme strach, protože si nejsme jistí, jestli kolem nás vládne Pán Bůh nebo peníze. Nebo ti, co mají moc. Nebo ti, kdo učí lidi nenávidět. Je to, děti, těžké a ještě tomu všemu nemůžete rozumět. Tak, jak to kdysi řekl prorok Ezechiel malému Malkijášovi.

Ale něco dělat můžeme. Můžeme vyprávět příběhy proti strachu. Ten dávný příběh o tom, že to Pán Bůh stvořil všechno kolem nás, a tak nemusíme mít

strach, že by někdo nebo něco bylo mocnější než On. Můžeme o tom zpívat písničky. Můžeme si připomínat obrázek pastýře a oveček. Proto se chceme i v tomto školním roce scházet každou neděli – abychom naslouchali příběhům proti strachu. Vy děti budete naslouchat vyprávění o Abrahamovi, Izákovi, Jákobovi a po vánocích příběhy o Ježíši z Nazareta. A pak to doma budete moci vždycky vyprávět.

Všichni se z toho budeme těšit. Budeme se moci radovat a zpívat – že nemusíme mít strach, protože Pán Bůh je s námi. Amen.

Píseň: S222

Přímluvná modlitba: Pane Bože, děkujeme za ujištění o tom, že se nemusíme bát, protože Ti patříme spolu s celým stvořením. Děkujeme, že nemusíme ze strachu nenávidět ty, kterým nerozumíme, kteří jsou jiní, ale smíme Ti všechno a všechny odevzdat s prosbou o pomoc.

Prosíme za ty, kteří jsou opuštění. Prosíme, těš je a povzbuzuj a nám pomáhej, abychom uměli být pomocí a povzbuzením. Za to Tě, Pane, prosíme. Dnes prosíme za všechny školáky, zvláště za prvňáky. Prosíme za jejich rodiny i učitele, aby v dětech dokázali probouzet touhu po poznávání nových věcí. Za to Tě, Pane, prosíme.

Prosíme za děti z rodin, které patří k romskému etniku nebo k jiné menšině v naší společnosti. Prosíme, abychom jako společnost dokázali ukazovat možnost budoucnosti. Za to Tě, Pane, prosíme.

Prosíme, pomoz nám, křesťanům, nepříkyvovat k rostoucí eskalaci nesnášenlivosti. Uč nás svědčit i v náročných situacích o Tvé cestě přijetí člověka. Za to Tě, Pane, prosíme.

Prosíme za sbory, farnosti Tvé církve po celém světě. Prosíme, aby v nich lidé mohli nacházet zvěst evangelia a mohli o něm svědčit v našem rozděleném světě plném násilí. Za to Tě, Pane, prosíme.

Prosíme, vyslyš naše tiché či hlasité prosby.

Spolu s celým Tvým lidem k Tobě voláme jako ke svému Otci:

„Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dejž nám dnes. A odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé jest království i moc i sláva na věky. Amen.“

Ohlášky:

Poslání: Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu. Ř 8,38n

Požehnání: A pokoj Boží, kterýž převyšuje všeliký rozum, hájiti bude srdcí vašich i smyslů vašich v Kristu Ježíši. Fp.4,7

Píseň: 178 Krásná je modrá obloha